

זה לעומת זה עשה האלקים

כְּתִיב נאמר (בראשית ג) **וְהִנָּחֵשׁ הָיָה עָרוֹם**, שהיה חכם להרע **וְהָא**
אוֹקִימָנָא וכבר נודע כי נחש היא נוק' דקלי' הנקראת לילי"ת. **אַבְל**
סְטָרָא דְרָכִיב עֲלֵיהּ אבל הצד הטמא שרוכב עליה, **יְהִיב לֵיהּ חֵילָא**
לְשִׁלְטָאָה נותן לה כח לשלוט, **וְלְמַפְתֵּי**, **וְלְאַסְטָאָה** ולפתות ולגרום
לأדם לסטות מדרך הישר. **וְדָא הוּא רְזָא דְדְכוּרָא** והוא סוד הזכר דקלי'
שהוא סמא"ל, **דְהָא דְכוּרָא שְׁלִיט עַל נוֹקְבָא** כי הזכר שולט על
הנקבה, **וְיְהִיב בָּהּ חֵילָא** ונותן בה כח. **שְׁמִשָּׂא וְסִיְהָא**
מְשֻׁשִׁין כְּחָדָא וכשם שקדושה השמש סוד הז"א והירח סוד המלכות הם מאירים
לעולם ומשמשים כאחד, **וְלֹא מִתְפָּרְשִׁין לְעֵלְמִין** ולא נפרשים לעולמים,
כך גם בצד הקלי' יש היפך האור שהם **חֻשְׁךְ וְאַפִּילָה מְשֻׁשִׁין כְּחָדָא**
חושך ואפילה שהוא יותר חשוך ועב משמשים כאחד לשלוט ולהזיק. **אַיְהוּ חֻשְׁךְ**,
וְאַיְהִי אַפִּילָה סמא"ל הוא נקרא חושך, והנוק' דקלי' נקראת אפילה, כי זה לעומת
זה עשה אלהים (רמ"ק, מקדש מלך). **כְּמָה דְאֵת אָמַר** כמו שנאמר (שמות י)
וַיְהִי חֻשְׁךְ אַפִּילָה חושך זכר, אפלה נקבה. **חֻשְׁךְ וְעֵרְפֵל** וכן חשך זכר
וערפל יותר עב וגס הוא נקבה דקלי'. **בְּגִין דְאֵית חֻשְׁךְ, וְאֵית חֻשְׁךְ** כיון
שיש חושך רגיל שהוא סוד הזכר, ויש חושך אפילה שהוא סוד הנוק' דקלי', שיבערם הקב"ה
במהרה, וישלטו שמש וירח דקדושה, ויאירו בעולם.

הרואה גמל בחלומו ידע שנגזרה עליו מיתה וניצל ממנה

תָּנַן שנינו בגמ' (ברכות דף נז ע"ב), **מֵאֵן דְּחָמָא גָּמֶל בְּחֶלְמִיהּ** מי שרואה גמל בחלומו, **מֵיתָה אֶתְגַּזֶּרֶת עֲלֶיהָ, וְאִשְׁתַּזְיֵב מֵיָגָה** מיתה נגזרה עליו וניצל ממנה. **בְּגִין דְּאִיהוּ סְטָרָא מְסֻאָבָא** משום שגמל הוא רומז לצד הטמא שהיא נוק' דקל' לילי"ת, **וְהָאִי אִיהוּ** כי היא נקראת (בראשית ו) **קֶץ כָּל בָּשָׂר** סוף כל אדם, כי היא מביאה האדם למוות ע"י שמחטיאה אותו, ה' יצילנו.

(מכאן מבואר גם בפרשת נח דף סד ע"ב)

האם יש לקליפות חלק מהקרבנות

יוֹמָא חֵד הָוָה יְתִיב רַבִּי אֶלְעָזָר קָמִיהּ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן,
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הָאִי קֶץ כָּל בָּשָׂר אֶתְהֵי
מֵאִינוּן קַרְבָּנֵין דִּהוּוּ יִשְׂרָאֵל מְקַרְבִּין עַל גְּבֵי מִדְּבָחָא,
אוּ לָא ר' אלעזר ישב יום אחד לפני אביו ר"ש, שאל ממנו, מש"כ קץ כל בשר שהוא הסטרא אחרא העושה קץ לכל בשר, האם נהנה וקבל איזה חלק מהקרבנות שהיו ישראל מקריבים על גבי המזבח או לא כלומר האם הקליפות מקבלים חלק מהקרבנות [ג].

אור הרשב"י

וחוה היו בתחילה אב"א כדי שלא יאחוזו הקליפות באחוריים שלהם. אבל מאידך אם לא יקבלו מעט מן המעט, יש סכנה שהקליפות יתחזקו לקחת את חיותם, לכן אנו נותנים להם

[ג] והענין הוא כי עיקר חיות הקליפות הוא מהשיריים דקדושה והם מחכים לינק מהקדושה, ולכן עלינו להיזהר שלא לתת להם אפשרות לינק ולהאחוז בקדושה. ולכן אדם

הלימוד היזמי

אָמַר לַיהוָה, כִּלְאֵי הוּוּ מִסִּתְּפָקִי כַחֲדָא, לְעֵילָא וּלְתַתָּא

השיבו, שכולם כאחד היו מסתפקים ונהנים מהקרבנות, הקדושה למעלה והסטרא אחרא

למטה.

כהנים לויים ישראלים, נקראים אדם

וְתָא תָּוִי, כְּהֵנִי וְלִינְיָאֵי וַיִּשְׂרָאֵל, אֵינְוִן אֶקְרוּן אָדָם,

בְּחַבְרָא דְאֵינְוִן רְעוּתִין קְדִישִׁין, דְּסִלְקָא

מִגְוֵייהוּ. ובא וראה, הכהנים בעבודתם ולויים בשירם וזמרים וישראלים בתפלתם

הם נקראים אדם ונקראים אדם בחבור כל אותם הרצונות הקדושות העולים מתוכם בעת

הקרבת הקרבנות ועל זה אומר הפסוק אדם כי יקריב מכם קרבן לה'. וְהָהוּא

אִמְרָא, או כְּבִשָּׂא, או תְּהוּא בְּהֵמָה, הָאֵי דְקָרְבִין,

אֶצְטְרִידְ עַד לָא אֶתְקָרִיב עַל מִדְּבַחָא, לְפָרְשָׂא עָלָה כָּל

חֲטָאִין, וְכָל חוֹבִין, וְכָל הִרְהוּרִין בִּישִׁין דְּעֵבֵד. כי אותה

הכבשה או איל או בהמה שהיו מקריבים לקרבן, צריך לפני שמקריבים אותה על גבי

המזבח לפרש עליה כל החטאים וכל הרצונות הרעים להתודות עליה. וְכִדְרִין

תְּהִיא, אֶתְקָרִי בְּהֵמָה בְּכִלְאֵי, בְּגוּ אֵינְוִן חֲטָאִין וּבִישִׁין

וְהִרְהוּרִין. ואז זה הקרבן נקרא בהמה על ידי הודוי של כל החטאים והרהורים

הרעים, והחיצונים לוקחים על עצמם את אותם העוונות.

מעט כמי שזורק עצם לכלב, וזה ענין השעיר. הוה כמו מים אחרונים בסוף הסעודה, שלכן לעזאזל ועוד מנהגים אחרים יוצאים מהענין לא יתן אותם בכמות גדולה אלא מעט.

הלימוד היום

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

סוד האדם צד הקדושה וסוד הבהמה צד סטרא אחרא

כְּגֹוֹנָא דְקַרְבָּנָא דְעֻזְאִיל כעין הקרבן של עזאזל, **דְּכַתִּיב**, (ויקרא

טז) **וְהַתְּוֹדָה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגו'**

ונתן אותם על ראש השעיר, **הַכִּי נָמִי הָכָא** כמו כן כאן בכל קרבן יחיד ע"י

הוידי היה הסטרא אחרא מקבל את חלק העונות. **וְכֹד סְלִקָא עַל גְּבִי**

מִדְּבַחָא, מָטוּ לָהּ עַל חָד תִּרְיִן וכשהקרבן עלה על גבי המזבח עשה

נעשית כבודה פי שנים, וי"מ שהיה נושא משא כפול חלק לקדושה וחלק לחיצונים.

וּבְגִין כָּךְ, דָּא סְלִקָא לְאַתְרֵיהּ, וְדָא סְלִקָא לְאַתְרֵיהּ ולכן

הרוחניות חלק הקדושה עלה למקומו וחלק החמריות הבשר והשומן עולה למקומו, **דָּא**

בְּרִזָא דְאַדָּם, וְדָא בְּרִזָא דְבַהֲמָה זה בסוד אדם וזה בסוד בהמה כל

אותן הכוונות שהיו מכוונים הכהנים בעבודתם ולוים בשירם וישראל בתפלתם, והוידיים

שהיו עושים על הקרבן לכלל ישראל היה עולה למעלה ומקשר העולמות כולם, כי הכהן

סוד החסד והלוי גבורה והישראל ת"ת עד אין סוף, וכל העולמות הקדושים היו נכללים

בסוד אדם, וחלק החיצונים שהוא הבשר החלב והדם שהיה נשרף על גבי המזבח מהם

היו נהנים כל כתות החיצונים וכולם נכללים בסוד בהמה, **כְּמָה דְאַתָּא אָמַר**

(תהלים לו) **אָדָם וּבַהֲמָה תוֹשִׁיעַ יְהוָה** בקרבנות היה הקב"ה מושיע

ומשפיע בין סוד דאדם צד הקדושה, ובין לצד הטומאה סוד הבהמה כמו שאמרנו לעיל,

וכולם נהנו מזה.